

Empresaris enfadats

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.

Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121, 1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresòl-dreta.

07001-Palma de Mallorca.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça Internet:

<http://www.eltemps.net>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Coordiació: Jaume Monzó.

Cap de redacció: Enric Rimbau.

Redacció de València: Núria Cadenas, Víctor Maceda, Jesús Prats (*fotografia*) i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Camprubí, Àlex Milian i Gemma Morales (*secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció lingüística*), Miquel Benítez (*escàner i portada*), Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Salvador Cardús, Muriel Casals, Agustí Colomines, Martí Domínguez, Xavier Duran, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Fontana, Josep Gifreu, Alex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Joan Martí, Pere Martí, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch, Maria Pessarrodona, Pilar Rahola, Josep Ramoneda, Ferran Sàez Mateu, Joan de Sagarra, Sebastià Serrano, Mònica Terribas, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Eva Vila, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Ferran Casas (*Madrid*), Macià Claramunt (*Castelló*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Rabat*), Sebastià Girard (*Catalunya Nord*), Victòria Jiménez (*Londres*), Josep Bagur (*Menorca*), Octavi Martí (*París*), Rosanna Melià (*Terres de l'Ebre*), Anna Sàez (*Leida*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Marc Segalés (*Andorra*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Albert Balanzà, Oriol Bohigas, Miquel Calvet, Violeta Camarasa, Laia Campos, Alexandre Carbó, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Eshert, Joan Esculies, Enric Faura, Laia Fernández, Anna Ferrer, Jordi Finestres, David Garrido, Roser Gasol, Jordi Giménez, Salva Giménez, Pere Gimferrer, Paco Gisbert, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Jordi Llaonart (*Kuwait*), Maite Insa, Josep Enric Llebot, Joan M. Oleaque, Pelai Pagès, Aida Palau, Montse Palau, Toni Payà, Juli Peretó, Carles Pont, Paula Reig, Marià Sánchez, Lali Sandiumenge (*el Caire*), Jordi Sebastià, Màrius Serra, Cristina Simon, Euv Tarragona, Jordi Tejel, Violeta Tena, Sergi Vicente (*Pequín*).

Traductors: David Egea (*alemany*), Yolanda Girao (*italià*), Maite Insa (*anglès i francès*).

Col·laboradors gràfics: Agencia Efe, Tina Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta, Vicente A. Jiménez, Salvador Llosa, Glòria Matamala, Jordi Play.

Disseny: Vanessa Prieto.

Disseny capçalera: Enric Satué.

Foto portada: Jordi Play.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Josep Soler (Barcelona). Tel.: 932 384 262. Margalida Mateu (Palma).

Tel.: 971 720 763

Subscripcions: Quica Sena.

Administració: Susanna Alacreu, Assumpció Palau i Pilar Martí.

Fotomecànica i impressió: Signo Gráfico S.L.

Alboraia (*L'Horta*).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.

(S'hi inclouen les despeses de transport).

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

José María Cuevas no és un personatge peculiar. En absolut. Com deia Eduardo Zaplana, el president de la patronal espanyola només ha dit en públic el que pensen, privadament, molts espanyols. Un esquema mental que coincideix, més o menys, amb la tesi permanent dels acudits de catalans que tanta gràcia fan a Espanya. És a dir, si els catalans en general són garrepes i miserables, una opa provinent de Barcelona ha de coincidir amb el tòpic. Els empresaris catalans, per tant, es defineixen més per la seua identitat nacional que no pas per l'activitat econòmica que duen a terme. Per a la CEOE, doncs, no es tracta d'empresaris que són catalans, sinó de catalans que són empresaris. L'ordre dels factors altera –i molt– el producte.

La reacció de Foment del Treball ha estat moderada, però vistosa. De fet, s'afegeix a una llarga sèrie de desavinences entre la dreta oficial espanyola i l'empresariat català, que es va aguditzar extraordinàriament en els últims temps dels governs de José María Aznar.

Els empresaris del Principat, llevat d'excepcions, mai no s'han caracteritzat per una posició política sobiranista. Encara és més, normalment han procurat tenir les millors relacions possibles amb el poder de Madrid, sobre el qual han intentat influir, però mai enfrontar-s'hi. Això ha estat una constant històrica que, simplement, ha estat assumida unànimement per les organitzacions que representen l'empresariat. Per aquesta raó, les opcions polítiques que han anat més enllà de l'autonomisme regionalista no han rebut un suport apreciable dels sectors econòmics més influents. Per contra, la dreta espanyolista sempre hi ha trobat aliats fiables.

Què ha canviat, doncs? Probablement, la convicció de l'empresariat català que la seua supervivència està en perill a causa d'una política estructural de desgast –i d'ofec– contra l'estructura econòmica d'aquesta riba del Mediterrani. Una gasiveria estructural (aquesta sí) respecte a les infraestructures i la inversió estatal al Principat en particular i als Països Catalans en general. Fa poques setmanes explicàvem aquesta realitat amb un tema de portada dedicat a aquesta qüestió (“L'eix escanyat”, vam titular). L'enfrontament s'explica també per l'afer de la candidatura frustrada de Joan Rosell a la presidència de la CEOE, que va patir tota mena d'atacs farcits de catalanofòbia fins al fracàs. Queda clar, doncs, que un català no pot presidir els empresaris espanyols, de la mateixa manera que un català no pot presidir els espanyols. Els empresaris –també– ho han comprovat.

Als nostres lectors

L'Aeroport del Prat funcionarà millor si es continua gestionant des de Madrid? El PSOE diu que sí. A EL TEMPS, en canvi, no ens ho acabem de creure i, de fet, hem arribat a una conclusió força diferent: l'aeroport que funcionarà millor si la gestió continua fent-se a Madrid és el de Barajas. Per això hem dedicat la portada d'aquesta setmana a una qüestió que ha monopolitzat el darrer tram de la negociació de l'Estatut de Catalunya. I també hi trobareu una ressenya de l'acte que el Grup de Periodistes Ramon Barnils va organitzar la setmana passada amb motiu del cinquè aniversari de la seva mort. Ens volem afegir a un homenatge que, n'estem segurs, comparteixen tots els nostres –seus– lectors. Amb ell vam tenir la millor columna.

Salvador Cot